

El llenguatge

Davant meu

Un cas força freqüent de vacil·lació és el que representen les locucions prepositives que indiquen la situació d'una cosa respecte a la d'una altra, quan aquestes locucions regeixen una designació personal expressada per un terme possessiu. Cal dir, aleshores: ¿Anaven al seu darrera o Anaven darrera seu? ¿Es van agrupar al nostre voltant o Es van agrupar al voltant nostre?

Cal concloure que la solució més ortodoxa o, si més no, una solució innegablement correcta és la que representen els exemples indicats en segon lloc: darrera seu, al voltant nostre. Efectivament, a la seva Gramàtica pòstuma (Ed. Teide, pàg. 75), Fabra diu, literalment: «Quan aquestes locucions regeixen un pronom personal (mi, tu, etcètera), els conjunts de mi, de tu, etc., es troben ordinàriament reemplaçats pels possessius corresponents meu, teu, seu, nostre, vostre. Ex.: Eren tots davant meu. Seien prop teu o a la vora teu. Veus en Miquel? En Joan esta amagat darrera seu. Al voltant nostre.» Tal, doncs, com podem comprovar, sense que de fet s'hi digui res sobre la col·locació del terme possessiu, a tots els exemples figura després de la locució prepositiva. Remarquem, també, que en tots revesteix la forma del masculí, fins i tot després de la locució a la vora, formada amb un substantiu del femení.

Anàlogament, als diversos articles del Diccionari General en què, lògicament, figuren exemples anàlegs (meu, teu, nostre, vostre, davant, darrera, vora, prop, en tots ells, sistemàticament, el terme possessiu hi figura en segon lloc. Per tant, tal com hem dit, cal eliminar qualsevol dubte sobre la correcció de conjunts com darrera meu, davant vostre, al voltant nostre, sobre meu, prop teu, a la vora teu, etc. Però resta sense aclarir si podem considerar correctes els conjunts al seu davant, al nostre darrera, a la meua vora, etc.

Albert Jané